

Náš kout zakletý

Ozvěna

1. Nikam nespěchám, jdu jen tak silnicí,
vstříc hodinám, loukám vonícím.
Čas není dnes mým pánem, je pátek podvečer,
kroky táhnou na místo známé, ve skalách ukryté.

R: Má každý z nás kout zakletý,
kam se vrací rád, když jiskry z ohňů vyletí.

2. Cejtím zvláštní vůni, řeky proud se zastaví,
čistá voda v tůni mi spánky ochladí.
Vzduch má smolnou příchut' z větví borovic,
zde je můj malý ráj, tak vítej, vítej, vítej,
jdu ti vstříc.

R: Má každý...

3. Stejně, jak milou tvář, i já si prohlížím,
co dal dlouhý čas, co vzal, čím ublížil.
Je krásné mít jistotu, že mám kam jít,
malý ráj, dobře je mi, ve stínu stromů mohu snít.

R: Má každý... (2x)